

Lydia del Prado

Lydia del Prado is geboren op Java.

Ze woonde tot haar 19e in Bandung en herinnert zich nog goed hoe ze met Scouting door de sawa's liep. „Die dijkes tussen de rijstvelden zijn heel smal, en als je eraf viel was je helemaal zwart van de modder.” Als schoolmeisje heeft ze veel moeten fietsen. „Heuvel op, heuvel af. Daar kreeg ik dikke kuiten van. Mijn broer plaagde me ermee, ‘Kuitie’ noemde hij mij.” Het zou best kunnen dat ze daarom zo'n hekel heeft aan fietsen.

De oorlog heeft ze gedeeltelijk doorgebracht in Jappenkampen. Het vertrek van Lydia uit Indonesië was ongepland en onvrijwillig. Zij arriveerde kort na de Tweede Wereldoorlog in Nederland waar ze terecht kwam in Valkenburg. Later verhuisde ze naar Leende en ging werken bij DAF, tot ze bij haar huwelijk verplicht ontslag kreeg. Lydia trouwt in 1957 met Johan del Prado.

Meer informatie

[OlatNieuws07-07/08.indd \(wsvolat.nl\)](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.